

ה: **ראוחו בית דין פרק שלישי** ראש השנה

בכמיהס קיד'...⁽⁵⁾ קרלotta ייג'...
 ג' מל' צה: נקמן כה. מוקפ'
 ד' ס'ה...⁽⁶⁾ עזיזוון גו...
 עזרוין ק. וטדים פ...⁽⁷⁾ פ' פ'
 א' אדכ' טעם נצחים ות' כבש
 דנד' הלה. וויט' פ' ח' חנויות
 ב' ק' ח'...⁽⁸⁾ נקמן גו...
 דומיל' דסומען נלעטן דיל' גו...
 גמיאן סטמען ומיטען דיל' גו...
 אונגמל' ווי' ג'ל'...⁽⁹⁾ ג' ג'...
 ג' ג'...⁽¹⁰⁾

תורה או רשות
דבר אל בני ישראל לאמן
קדש שבעה בחודש לויים
הה: י' בם שבעה ובר
וירא נג' וירא מוקדך.
יב' אלי בזבוכם
בקב' אלף פער
רור' אלקם כארש
ם: ברבים אם
לא ורבר אש
כמי מצחן כלב ולא מנות
שמור את מנות
לודים אשר אנכי מנצ'
דברים ד' כוכבם

גלוין הש"ס

יבינו חננו אל

דוחובה הוא מפקד מייסטורי ממעש ומעשי לדורותיו. יונתן בנו של הר' ברוך דוחובת ר' דין של מינימוס מילון שיטות ועדי לזכות ר' מילון:

ברבת הלחם. דמה וזכרם סיין לקידוש מצעה לא לוקה
משו סיון⁽²⁾ למל' גנומון סנ⁽³⁾:

הדרן עלד ראהו בית דין

תורה אוור השלמה
 ותפקידו כהן בטהרת הכהנים מיהלט
 ובדבר האל בפי ישעאל
 בבורש השיבישין
 לאמר להושע יי'ה לשב
 באבון וברוח תורת מזקיא
 שבתונן כבודו גבורה
 קש' שפְּרָנָה כבְּלָדְכָה
 וברוח השבעין באיזה
 להושע קראקו קש' שפְּרָנָה
 לבבם כל בפ' ברוחה דב' לא
 תעש' זים תרעה יהה
 קש' שפְּרָנָה כבודו גבורה
 ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה כדר' מילויין
 טהרת כב' קדשוות טה' נווגם: ג'
 ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה כדר' מילויין
 טהרת כב' קדשוות טה' נווגם: ג'
 נ' ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה ומפק' ח' ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה ומפק' ח'
 ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה ופ' ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה ופ'
 ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה ופ' ופְּרוּפְּרוּ כרכ'ת סמ'ויה ופ'

הדרן עלך ראהו בית דין

בצפס נמתקט פ"ז טוקעין.
לוד מליטס נ"ה: ה'ן ג'ן גמדינה.
ציילטליים ווילגנולן: האן
ג. טטיטה סס מסדרי גדולה
וון צ'יל מוקס מאנלה מאנדילין
לן צ'יטא ר'ן צ'יל אונטאלן
ו'ם צ'ימס יו'טעלס. צ'ו'ה
וועס צ'ו'ה צ'ו'ה צ'ו'ה צ'ו'ה
אצל עיר אודאקה. לה יו'טעלס:
יעס ווילג'ן ג'הו'. מליטס גומללה
ווא'ן מנגן דקוממי וועז: ג'מ'ן ווילג'ן

מוסך רשי
אלא אם כן אוכל עמהם.
סמי כן יטולן לנווטם, אבל
פומס הוא לבינו ולבני
ביתו. ווּשׁע' סטן דון עטש
הן בינו צפוי דמי, ווּשׁע' פ'
צפין' טלית נרכמת פטומיליא
(תורה גיגית).

לומר אין מלועש יתנו: מנהל
במיס: גויה צמה עטנו
ונמקדש לנו גוז דלון מיקו
וז לדען נמקדש: (ט) וואי כל
ס. סקצ'ות גננו: מפלנסט.
לכמוש תקיעת מצלוחי צית דיין
ספוי רגנוןן כן ביזילטס: כי

בגולי הארץ טין: נדו.
 יטנווילן: קולן מוקסן טין דן
 עטערוונט: גיטס דין וטלרלען.
 קומלן מוקען ומכל לדמויו זו
 לחם ינעה ואחד כל מוקס זיך
 פיטס דין קבע דומיל דיבנש:
 וועס

חנן בן זכאי ר' חנו רבנן
 לל העיריים מהתיכנסין] אמר
 לו נדרן אמר لهم נתתקע
 אמר להם כבר נשמעה
 רבבי אליעזר לא התקין
 ו אחד יבנה ואחד כל
 איכא בינייהו כי דינא
 ש בו כ"ז: אמר רב הונא
 יי"ה

第1章第1节

מוסך חוספוף

וזה ל'יה חט ל'ס' סליח ויליכ
ו'ס' קולס מג. ומופת פילס ית' :
ט'ינס
רכבת המומציא שבמזה וברוא פרוי הגפן שבקיר
בן לח' בגדערין מלכלה ואם צי' גאנז מזיגן
שהס' אאליל מזה לא לתקודש וכל קוקס גאנז
יעיריו בו ייזה משאר בעי'ין. ג'. דאטל דשען.

ברכת הלחם של מצה וברכת היין של קידוש הום מהו כיון דחובות הוא מפק או לדלא ברכה לאו חובה היא ת"ש "ידאמר רב אשבי יי' הונין כי רב פפי הוה מקדשין וכו' הוה אתני אריסטה מדברא הוה מקדש ליהו ת"ר לא יפרום אדם פרוסה לאורחין אלא אם כן אוכל עמהם אבל פורס הוא לבני ולבני ביתו כדי להנגן במצאות ובחלל יובמנילה אף על פי שיצא מוציאן:

הדרן על ראהו בית דין

יום טוב של ר' ה' של ל' היה שחל להווות בשבת במקרא והוא תוקען אבל לא במדינה משלחין כהמ' התקין רבנן בן יוחנן בן וכאי ישחו תוקען בכל מקום שיש בו ב' אמר רבינו אליעזר לא התקין רבנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד אמרו לו אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין ועוד אתה הירתה ירושלים ותורה על יבנה ישכל עיר שהוא רואה ושמעת וקרובה וכובלה לבוא תוקען וביבנה לא הוא תוקען אלא ב' בבלבד: גמ' מה' אמר רבינו לוי בר להמא אמר רבינו חמא בר חנינא כתוב אחד אומר שבתונן ברכון תרעה וכותב אחד אומר יומם ויום תרעה היה לך לא קשיא כאן ב' יומם של להווות בשבת כאן ביום טוב של במקרא דרבנן תוקען וуд' ר' הא לא מלאתה היא דאטעריך לרמעוט רתנא דרבינו שמואל כל מלאתה עבורה לא תעשו יצתה ר' תקיעת שופר ודורית הפת שהיא הכהנה ואני מלאתה אלא אמר רבנן מדרוריתא מישרא שר' ורבנן הו דגנו ביה דרבבה דאמר ר' רבנן הכל חייבין בתקיעת שופר ואין הכל בקיין בתקיעת שופר גורייה שמואל פלנו בדו וילך אצל רבני למלמד ועיבורנו ד' אמות ברה' והיינו טעם דלולב והיינו טעם דמנוגה: משלחין כהמ' התקין פעם אחת חל ראש השנה להווות בשבת ר' רבנן יוחנן בן וכאי לבני ביתריה נתקען להם ואחר כך נרדן לאחר שתקען אמרו לו ר' קרין ביבנה ואין משבין לאחר מעשה: רבנן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד אמרו לו ממקום שיש בו ב': אמרו לו היינו ר' דראקויא: אמרו לו אחד יבנה ואחד כל מקום

רביינו חננאל

בית דין

הזה שחל להיו' שבת
קדש זו מוקען אבל
במושב'ה מושב' ביה
התקין רבנן וו'ון
כל'. קומחה
ר' דמראורייתא אפל'ו
לולין שי תלעט' כו'ם
של רדא השנה שחל
בשבת, נ' ה'ה
ר' שמעאלע
א א ר' דבי ר' מלכא
מלכא' צבורה לא
שו, צא תקיעת
ה'ת' הש�' כה'ה
ה: מלכא', ומפני
ה' שמי' שמי' קין'
אל' צ'ר' צ'ר' צ'ר'

בכדי השומר אעכ"ז היה לדרשו הרים נס עטאנן מלולב גראן דה דיניגו, וזה בגן צ'אטה שול ראה מה הוא מודח בסבון, וזה היה לו כוונון כי יוציא לאמר לאחד שטחים כבבנה משיכר צויר עמשה. ואילו רוחה של קומת נס מוקם על מוקטן, וזה היה תקון אמר קומת נס בין תקון וואיא טירואן וווקין קומט נס יש בו וווקין איאל ביריה ואילא איראק, כלורם ס"מ שאם ס"מ קומט נס ישי, אין עשי

של כ"ג, ותמייה לי שורה

דרו, וdae התיירו דלייכא

יריה אור השלם

ש. שנה זו נובע מאין איש ואשתו כל מצות עשה במלילה בומו' ב'

1. העביטה שפר רוחנית בהושך השבוי בקשוש לחשוף בזים מוסמך תגביעו שופר בבל אמר: ארבעים.
2. כי עלה ארבה לך מומכנתן ערואקן אמר כי נרנץ רחואן ל' צו און דיאו יומתו לי אין לך חדרש ובין ב'

רביינו חננאל

וביבנה בפניהם בית דין אין שלא בא' ב"ד
חייבים כל חוויא מל' מיל' מיל' מיל' מיל' מיל'
למוקע נמי דין דין סל' דמש' מוקע' נמי דין דין יוציאן:
לאס מהו וŁמקוען לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי'
ה קע'לטם נמי' לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי'
רעלל מוקען
הוּא נט' מהר הול' נט' מהר הול'
קמ' לי' לי' נט' מהר הול'
לקמ' נט' מהר הול'
ול' מהר הול'
בג'לון צל' ווי' ווי'
ול' ייק' נט' מהר הול'
ג'לון לוי' ווי'
מצל' מהר הול'
צ'ל' מהר הול'
אין תוקען לא'

פי' נק' מוקען
ב'ס' נט' מהר הול'
מן מוקען נט'

וביבנה בפניהם בית דין אין שלא בא' ב"ד
חייבים כל חוויא מל' מיל' מיל' מיל' מיל' מיל'
למוקע נמי דין דין סל' דמש' מוקע' נמי דין דין יוציאן:
לאס מהו וŁמקוען לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי'
ה קע'לטם נמי' לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי'
רעלל מוקען
הוּא נט' מהר הול' נט' מהר הול'
קמ' לי' לי' נט' מהר הול'
לקמ' נט' מהר הול'
ול' מהר הול'
בג'לון צל' ווי' ווי'
ול' ייק' נט' מהר הול'
ג'לון לוי' ווי'
מצל' מהר הול'
צ'ל' מהר הול'
אין תוקען לא'

פי' נק' מוקען
ב'ס' נט' מהר הול'
מן מוקען נט'

וביבנה בפניהם בית דין אין שלא בא' ב"ד
חייבים כל חוויא מל' מיל' מיל' מיל' מיל' מיל'
למוקע נמי דין דין סל' דמש' מוקע' נמי דין דין יוציאן:
לאס מהו וŁמקוען לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי'
ה קע'לטם נמי' לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי' לי'
רעלל מוקען
הוּא נט' מהר הול' נט' מהר הול'
קמ' לי' לי' נט' מהר הול'
לקמ' נט' מהר הול'
ול' מהר הול'
בג'לון צל' ווי' ווי'
ול' ייק' נט' מהר הול'
ג'לון לוי' ווי'
מצל' מהר הול'
צ'ל' מהר הול'
אין תוקען לא'

פי' נק' מוקען
ב'ס' נט' מהר הול'
מן מוקען נט'

ועם בית דין Mai ועם ב"ד אבנוי בית דין לאפוקן שלא באבני בית דין רלא מהיב רבא ועוד זהה היהת ירושלים תירוה על יבנה וכו' Mai ועוד זהה אלימא ברקוני וזה מבני ליה אלא דבריושלים תוקען יהודין ביבנה אין תוקען יהודין וביבנה אין תוקען יהודין והוא כי אהא רב ביצהק בר יויסוף אמר כי מסיים שליחא דציבורא תקעה ביבנה לא שמע אוישך לאונה מקל הוקיעא [דרחדאי] אלא לאו דבריושלים תוקען בגין בזומן ב"ד ובין שלא בזומן ב"ד וביבנה בגין בזומן ב"ד אין שלא בזומן ב"ד לא הא בזומן ב"ד מיהה תוקען ואפלו שלא באבני ב"ד לא דאיילם בירושלים תוקען בגין באבני ב"ד בין שלא באבני בית דין לריבריה רבבי ב"ד, נמי יילא רבבי ב"ד לא נמי

ישנו שיטות בירוריות ובלתי כה מושג גירוח ודברה ומוגע על כל יוזר וחוזר להתקע אינו בודן ייחודי לתקע ביביך לאלה בדרכן ב' (ויל. ב'). והכו מבליעת לאלה ב' ליל דיאם נגענו לפחות מהו או הור כלוא עמו או צוקען לעזותה באנט' משוכן ביביך ביניין ומושג שונגען לעמוד שוב אונן דין לאו זונן ביביך הוא. וויל. ב'.

ונען והא איכא, או דילמא זמן בית דין בעין וכבר עבר, ועלתה בתיקו. ועוד זאת היתה ירושלים כו'. תנז' רבנן פרט לירושלמי שירבו כל בדורותם

בollowה לבודא חוץ למיחום ורואה ושומעת קרובה ונינה יכולה לבודא הנחלה מפסיק. **[מתנית']** בראשונה היה לולב ניטל במקודש שבעה ושבועות.

רראו לך ציון היא דורש אין לה, מכלל דעתיא דרישא. ושיהיא יומן הנפה העומר והוא יומן י"ו בניסן.

ומוקש, ובכך שהיה בבית המקושם היה יוזען ליל, יום יוזען ובלט והיו קצרים ומביאין ומקובין העמור, והוא השועם בירושל

ולקצ'ור בלילה, מפני שלא נבנה אלא בשעה דוחקה, וצריכין לצאת ולקצ'ור ולהחביא ביום י"ו ולהכין ולהניף ולהקריב, ושמא לא יס

ולו כוונתנו להזכיר כי זו המשנה שמספרינו משלחוב ביה המקורש התקין רבו יוחנן בן זכאי וכו', עד אמר ר' יהודה הילא מן התורה הוא